

ROK BIŘMOVÁNÍ – PASTÝŘSKÝ LIST NA PRVNÍ NEDĚLI ADVENTNÍ

Drazí bratři a sestry,

právě jsme ukončili první rok přípravy na Cyrilometodějské jubileum, kdy jsme se častěji vraceli k myšlenkám na křest. Skutečnost, že pokřtěný už nepatří sám sobě, ale Kristu, nám přináší pokoj a důvěru. Nemusíme se zbytečně strachovat o sebe, protože on se umí postarat o to, co mu patří. Zároveň ovšem se musíme snažit jednat ne podle sebe, ale podle Krista, kterému patříme, který na nás má právo. Pak na něj můžeme spoléhat.

Dnes zahajujeme Rok biřmování. Většina dospělých tuto svátost přijala, i když i mezi staršími je řada věřících, kteří v mládí neměli možnost biřmování přijmout. Teprve biřmováním se však dovršuje naše přijetí do církve. Každý, kdo přijal nebo chce přijmout svátost manželství nebo být kmotrem, má být biřmovaný. Proto vyzývám všechny dospělé věřící, kteří nejsou biřmovaní, aby se přihlásili k přípravě na přijetí této svátosti. Starým a nemocným i v domovech důchodců mohou po krátké přípravě udělit biřmování kněží třeba společně s pomazáním nemocných.

Proč je biřmování důležité? Vzpomeňte na apoštoly. Měli nejlepšího učitele, sám Ježíš je naučil modlit se, viděli jeho zázraky, a přece ve zkoušce neobstáli. Jidáš zradil, Petr zapřel, ostatní utekli, jen Jan stál pod křížem. Když na ně však sestoupil Duch Svátý, stali se odvážnými svědky zmrtevýchvstalého Krista. Předávali víru a zapalovali v lidech lásku k Ježíši. Přes všechny překážky církve rychle rostla. Duch Svátý skrze ně budoval Boží království ve světě. Že my nehoříme takovou vírou, abychom zapalovali všechny kolem nás? Obnovme své rozhodnutí pro Boha a otevřme se působení Ducha Svatého! On může změnit i dnešní svět!

Co znamená mít Svatého Ducha? Znamená to podobat se Kristu, který je plný Ducha. Znamená to myslet a jednat podobně jako Ježíš. Proto se budeme v tomto roce často dívat na Ježíše skrze evangelia, jako se rádi díváme na obrázky těch, které máme rádi. Každému doporučuji přečíst si denně malý kousek evangelia, abychom se jaksi přes ten úryvek podívali na Ježíše, s nímž máme stejného Ducha. Často se ptejme: Jak by to teď na mém místě dělal Ježíš? Pokusme se jednat jako on a modleme se o Ducha Svatého, aby nám připomínal Ježíšova slova a jeho příklad, aby nám dával sílu jednat podle jeho vzoru.

Kdy můžeme počítat s pomocí Ducha Svatého? Duch Svatý je Láska mezi Otcem a Synem. Chceme-li, aby v nás působil, začněme milovat. Kdo miluje, zachovává přikázání, říká Pán Ježíš, *a hledá dobro druhého*. Jednejme podle Božích přikázání a dělejme skutky lásky k bližnímu. Pak poznáme, že Duch Svatý je v nás a působí v nás. O to se můžeme snažit každý den a časem poznáme, jak v nás roste Boží království.

Dospělí křesťané jsou spoluzodpovědní za farnost i křesťanský život v obci a v celé společnosti. Prvotní církev byla hned od Seslání Ducha Svatého misionářská. Všichni vydávali svědectví o Kristu a jeho vítězství a přiváděli do společenství církve nové lidi. Kdo si nechává poklad víry jen pro sebe, je ošklivý sobec. I o víře platí, že ten dar jsme dostali proto, abychom mohli být užiteční. Snažme se dělit o svou víru s těmi, kteří ji ještě nepoznali, nebo se od ní vzdálili. Ale dříve než někoho oslovíme, modleme se za něj, aby naše svědectví dobře přijal, a taky za sebe, abychom to dovedli správně formulovat. Především ale usilujme o to, aby lidé mohli poznat Boží lásku z našeho jednání.

Vrcholem tohoto roku bude společná nověna před slavností Seslání Ducha Svatého a o slavnosti prožijeme obnovu této svátosti.

Byl bych rád, kdyby se ve farnostech **setkali bývalí biřmovanci**, kteří se společně připravovali před pár lety a snad vytvořili přátelské společenství. Ať se nyní v těchto skupinách znovu setkají a vymění si zkušenosti svého křesťanského života a vzájemně se povzbudí, ať se i společnou modlitbou připraví na obnovení života v Duchu Svatém.

Všichni, kteří byli někomu za kmotra při křtu či biřmování, přijali úkol dávat dobrý příklad a pomáhat kmotřenci na cestě víry. Možná jsme trochu zapomněli takový úkol plnit. Vzpomeňme na kmotřence a především se za ně letos často modleme. Bylo by dobře každý den prosit Pána, aby jim nahradil, co jsme my zanedbali.

Dnes vstupujeme také do Adventu, do přípravy na Vánoce. Začněme toto adventní snažení prožívat s denním úryvkem evangelia, s modlitbou za kmotřence i naše kmotry a zvláště se snahou připodobňovat se Kristu, jednat tak, jak on by to dělal na našem místě, a ukazovat mu lásku zachováváním jeho přikázání. Už tyto Vánoce budou o to krásnější.

Ke společnému úsilí každému z Vás ze srdce žehná

arcibiskup Jan